

Amt Rendsborger Sagen

Meyer, Gustav Friedrich

Rendsburg, 1925

19. De Born

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67985](#)

kann dar waden, un springt er na mit sin Peerd. He versacht awer un versüppt, un de Fru kann op de annen Sied wedder an Land kamen. Von de Tied af an heet dat Waterlock de Rittmeisterkuhl. Dar hebbt se na Jahren noch Stücken von en Sadel in funn.

De Linn in Nordörp.

18

Op den Karkhoff in Nordörp hett en Linn stahn, dar hebbt se vör Tieden Gericht holn, Verdrag slaten, trut un döpt. Allns wör dar afmaft, schrieben dön se ni. Weer de Sak afmaft, denn wör de Dumen gegen den Stamm von de Linn sett. Dar sän se „Doppen“ to, dat weer so vel as en Swor.

De Born.

19

In Lüttin Vollstedt hebbt se mal en Peerdeev ophängt. As se em de Snirr üm den Hals leggt, seggt he: „So wiß as ik dat ni dan heff, so wiß kümmt hier ut den Barg en Born rut!“ Un de Born is vondag noch dar op den Barg, Diem Jörn heet he.

In Steen verwannelt.

20

Ni wied von Homfeld liggt an de Lübsche Trad in den Taterbusch bi de Tönsbargen twee grot Steen. Dat sünd twee Jungs, de sünd in Steen verwannelt. Se hebbt dar de Köh hödd un hebbt sik mit er Brot smeten un dar mit de Föt op riüm pedd. To Straf sünd se to Steen warn, un so staht se dar vondag noch an desülwi Sted.

11